

ПРЕС КЛИПИНГ

15-19. фебруар 2017.

НАСЛОВИ

ПКБ меркају Кинези и Арапи (стр.2)

Леони 24. фебруара почиње изградњу погона у Нишу (стр.2)

Родољуб Драшковић и званично власник „Вршачких винограда” (стр.3)

Примамљиве понуде добро проверити (стр.4)

"Вероватно ће бити социјалних немира" (ВИДЕО) (стр.5)

Радници на лизинг без икаквих права (стр.5)

Ђорђевић: Наменска индустрија замајац економије (стр.7)

Кркобабић: Радићемо на отварању 500 задруга у 500 села (стр.8)

"ЗА 20 ДАНА ДАЛИ СУ МИ 100 ЕВРА И ВРАТИЛИ МЕ КУЋИ" Све више сведочења о понижавању српских радника у Словачкој (стр.9)

ПОТРАЖЊА ЗА РАДНОМ СНАГОМ ИЗ СРБИЈЕ Немци врбују средњошколце за рад у старачким домовима (стр.10)

Стојиљковић: Уместо Робина Худа, држава као Суперхик (стр.11)

Исповест из Словачке: Рад за два евра, неки крали да преживе (стр.12)

Нови протест власника комбија 27. Фебруара (стр.13)

ПКБ меркају Кинези и Арапи

Аутор:С. Б.

Велико интересовање за државни комбинат. Прошао рок за предлоге инвеститора ЗА "Пољопривредну корпорацију Београд" влада велико интересовање. То је једино што се чуло крајем недеље из Министарства привреде, пошто је истекао рок да евентуално заинтересовани инвеститори изнесу свој предлог начина приватизације овог пољопривредног комбината. На адресу Министарства стигло је више понуда компанија из Србије и иностранства, али надлежни још не подвлаче црту. Чека се да пристигну и писма послата поштом.

Министарство привреде је јавни позив инвеститорима да доставе писма о заинтересованости расписало половином јануара ове године. Они су у писмима изнели оквирну цену по којој су спремни да уђу у ПКБ, али и предложе њима најприхватљивији модел приватизације. Одлуку колики део ПКБ и под којим условима ће се и понудити купцима, држава ће донети до краја следећег месеца.

Међу заинтересованим компанијама већ дуже се помињу "Ал Дахра" из Уједињених Арапских Емирата, али и кинеска "Хан Чанг". Домаћи конзорцијум Петра Матијевића и Миодрага Костића, како су недавно признали, више није заинтересован и то зато што не верују да могу да парирају великим играчима. Још се не зна да ли је ико од њих послао писмо о заинтересованости.

ПОНОВО ДРЖАВНИ

ПОСЛЕДЊИ пут 51 одсто ПКБ је нуђен по почетној цени од 154 милиона евра, али није било заинтересованих. У септембру прошле године Скупштина града пренела је 99 одсто акција на државу.

Леони 24. фебруара почиње изградњу погона у Нишу

Извор:Бета

Немачка компанија "Леони" поставиће камен-темељац погона у Нишу 24. фебруара
Немачка компанија "Леони" поставиће камен-темељац погона у Нишу 24. фебруара, потврдио је агенцији Бета гадоначелник Ниша Дарко Булатовић.

Он је рекао да је фирма "Леони" добила грађевинску дозволу и другу документацију коју је град требало да обезбеди.

Булатовић је казао да би погон чија ће изградња почети наредне недеље требало да буде завршен до 1. јула.

Према ранијој најави градских челника "Леони" ће на простору прекопута Казнено-поправног завода најпре изградити погон од 15.000 квадрата, а потом још два, укупне површине 25.000 квадратних метара.

Тај немачки произвођач каблова за аутомобиле требало би да у наредних неколико година у производни комплекс у Нишу инвестира више до 20 милиона евра и запосли најмање 2.200 радника.

Уговор о изградњи фабрике за производњу аутомобилских каблова у Нишу октобра прошле године су потписали генерални директор "Леонија Клеменс Сакс и министар привреде Србије Горан Кнежевић.

ПОЛИТИКА ONLINE

Родољуб Драшковић и званично власник „Вршачких винограда”

Аутор: И. А.

„Свислајон” најавио да у наредне три године намерава некадашњи пољопривредни гигант да доведе у сам врх произвођача вина у региону

Компанија „Свислајон” Родољуба Драшковића саопштила је да је за 575 милиона динара купила „Вршачке винограде” и да они више нису у стечају. Како се наводи, потписивањем уговора озваничена је купопродаја и исплаћена излицитирана цена.

– „Вршачки виногради” више нису у стечају. Добили су власника који ће одмах покренути програме развоја вршачког виноградарства – навела је та компанија. „Свислајон” је истакао да ће процес ревитализације „Вршачких винограда” и подрума трајати три године, и најављују водећу позицију у производњи вина у регији.

„Вршачки виногради” били су у стечају од новембра 2015. године, а почетна цена на јавном надметању, које је организовано 10. фебруара ове године, била је 480,2 милиона динара, што је половина процењене вредности фирме.

После три пропала тендера држава је одлучила да купца тражи из стечаја.

Последњи покушај продаје пропао је крајем 2013. године. Агенција за приватизацију тада је расписала тендер и изабрала јединог понуђача, кинеску компанију „Гуан нан”, која је нудила 5,3 милиона евра за компанију чија је вредност била процењена на 29 милиона евра.

Министарство привреде је тада обавило надзор и на крају продају поништило.

Вредност „Вршачких винограда” последњи пут била је процењена на око 960 милиона динара, што је непуних осам милиона евра. На списку имовине ове компаније је 206 објеката, 516 парцела, 140 возила...

Иако су од новембра 2015. године у стечају, „Вршачки виногради” наставили су да производе, обновили су и заседе винове лозе.

То је постигнуто захваљујући Уговору о заједничкој производњи и пословној сарадњи, који је Агенција за лиценцирање стечајних управника, потписала са домаћом фирмом „Профинекс”. Овим уговором осигурани су завршетак пољопривредних радова у виноградима, берба, као и производња, флаширање и продаја вина из последњег рода. Према објављеним условима у тендерској документацији нови купац обавезује се и да ће преузети права и обавезе из тог уговора.

Примамљиве понуде добро проверити

Аутор:Љубинка Малешевић

Илегално ангажовање српских радника за рад у Словачкој, али и у многим другим европским државама, често у не баш хуманим условима па и уз кршење људских и радничких права, само су још једном потврдили да радничким мукама нема краја ма где отишли у потрази за послом. Често није боље није ни радницима на домаћем терену, а слаба им је утеха да се тако нешто догађа и у “срцу Европске уније”.

Да је тачна констатација Тање Јаковић из Центра за истраживање јавне политике да “између незнања и неког посла, сваки посао је довољно добар да се прихвати” потврђује и ницање разних агенција за запошљавање. Србија има, што легалне што илегалне, агенције за запошљавање које опседају наши незапослени грађани, а они који овде имају малу плату, спремни да раде било шта и било где. У тој силној жељи, они често постају жртве радне експлоатације, а да тога нису ни свесни. Када схвате да раде мимо свих правила и за бедну дневницу, често буде касно.

Знају добро наши радници да у иностранство не треба да иду без радне дозволе и уговора о раду који треба да потпишу са иностраним послодавцем, да агенције за запошљавања немају право да им узимају унапред провизију, да не постоје агенције за запошљавање које су овлашћене да потписују уговоре о раду и одређују дневницу... Све се то мање-више зна, али ипак се на све пристаје, јер је илегални рад и рад на црно постао “нормалан” и најкраћи пут да се добије било какав посао без обзира да ли је реч о иностранству или у некој домаћој фирми. Велики проблем радника и незапослених у Србији представља и чињеница да многа њихова права нису законски регулисана и да на “правила понашања” према њима чекају већ годинама. Тако, примера ради, јавна је тајна да у Србији већ годинама постоје “радници на лизинг” односно они који су ангажовани преко различитих агенција. Ових дана немачки “Дојче веле” пише да је десетине хиљада људи у Србији запослено у “агенцијама за запошљавање” које их изнајмљују фирмама. Они, како пише овај немачки лист, немају годишњи одмор, боловање, топли оброк, трошкове превоза, празника и плаћени прековремени рад, немају право на синдикално организовање, колективни уговор, па чак ни закон који би регулисао њихов статус. Радници на лизинг, који су код нас стигли са транзицијом, тешко могу да остваре права која имају њихове колеге запослене директно код послодавца, а при том живе у сталном страху да се и такав уговор може прекинути у било ком тренутку, али зато агенције за запошљавање које их ангажују од ничег не страхују. Први човек Савеза самосталних синдиката Војводине Горан Милић истицао је да је доношење закона о ангажовању радника на лизинг изузетно важно јер је тај вид запошљавања све чешћи.

- Могло би се расправљати о томе да ли је такав начин запошљавања добар, али он постоји и треба га законски регулисати да би радници имали правну сигурност која им обезбеђује остваривање радничких права. Састав радне групе која ради на предлогу закона о ангажовању радника преко агенција за запошљавање је широк јер су у њој осим представника синдиката и Уније послодавца, представници министарства рада и привреде, НСЗ, Завода за статистику, фондова, Управа за безбедност за раду, Инспекција рада, омладинских задруга и три највеће агенције за запошљавање у Србији – објаснио је Милић.

Према његовом мишљењу тим законом, чији је нацрт требало да буде овог месеца, ваљало би регулисати на којим радним местима се могу запошљавати радници на лизинг – а то свакако не могу бити послови с повећаним ризиком и они који укључују бенефициран радни стаж.

Такође, сматра, радницима мора бити дозвољено синдикално организовање, да се радници у лизингу не могу ангажовати док је у току штрајк у фирми, као и да њихов број не може бити већи од десет одсто од укупног броја запослених...

Много тога би требало овим законом да буде стриктно уређено како радници ангажовани преко агенција не би били "робови 21 века" како их називају немачке новине, али је од тога много важније да се оно што се у закону запише у стварности и спроводи. Јер, уба добри закони ако се они не примењују, а радници наставе да раде у неконтролисаним агенцијама које их "изнајмљују" другим фирмама.

Списак овлашћених на сајту министарства

Синдикалци кажу да је издавање дозволе агенцијама за посредовање у запошљавању грађана у земљи и иностранству добро регулисано, али да је проблем у контроли рада. Наиме, дозволе издаје Министарство за рад које је задужено и за проверу њиховог рада. Списак агенција које имају дозволу за рад налази се на сајту овог министарства као и на сајту Националне службе за запошљавања. Проблем је што поред легалних ради још толико нелегалних агенција које нико не контролише, а које нуде примамљиве понуде за посао.

"Вероватно ће бити социјалних немира" (ВИДЕО)

Пише: Центрифуга

Држава не може успешно да послује ако су радници незадовољни, ако неко гладује, значи само држава има успех, а шта је то држава, ја кажем држава смо сви ми. Ако неко мисли да је држава само врх државе, он јако греша. Што је успех државе већи а радници незадовољнији то је и проблем већи. Ми ћемо на крају доћи у сукоб, вероватно ће бити социјалних немира, каже Мирослав Јоксимовић, председник Синдиката Телекома Србије, у емисији Центрифуга која се сваке суботе емитује на сајту Данаса.

Радници на лизинг без икаквих права

Пише: Сања Кљајић (Дојче Веле)

За њих нема годишњег одмора, боловања, топлог obroка, трошкова превоза, празника и плаћеног прековременог рада, синдикалног организовања, колективних уговора, па чак ни закона који би регулисао њихов статус.

Радници на лизинг, који су у Србију стигли са транзицијом тешко могу да остваре права која имају њихове колеге запослене директно код послодавца, а при том живе у сталном страху да се и такав уговор може прекинути у било ком тренутку.

"То је класичан робовски статус, поготово ако знамо да је у Србији веома тешко наћи посао и питање је - уколико људи одбију - да ли ће касније моћи да се снађу", прича за ДВ Жељко Веселиновић, председник Удружених синдиката Србије "Слога".

Колико је људи у Србији ангажовано на тај начин, каже, нико не може да прецизно одговори. Познато је само да се током последње три године број такозваних агенција за изнајмљивање радника удвостручио, а са њима и број радника који су преко таквих агенција ангажовани. Процене се крећу од 80.000 до чак 300.000 радника. "Малтене да нема већег предузећа у

Србији, у приватном или државном власништву, које нема одређени број људи који раде преко тих агенција. Држава форсира агенцијско запошљавање, иако је оно противустановно и противзаконито, а податке о томе вешто крије и приказује их као стално запослене", каже Веселиновић.

"Као живи мобилијар"

Радници на лизинг с којима је ДВ имао прилику да разговара кажу да су у немаштини принуђени да раде било шта. Свесни су свог положаја, али, кажу, немају куда. У страху од губитка и таквог посла не пристају да говоре под именом и презименом, али не крију да се осећају понижено. "Као некакав живи мобилијар", каже један од радника с којима смо разговарали. "Не тражимо да једемо и пијемо, а завршимо посао. Па ко нас не би пожелео", каже он. Годишњи одмор за њих је у ствари неплаћено одсуство, а сви празници радни - послодавцима је исплативије да ангажују њих јер их не плаћају по празничној тарифи. Најтеже им пада то што им није дозвољено ни да се разболе. "Радио сам годинама у државном предузећу, али нисам никад искористио ни дана боловања. Не кажем да бих га узео, али није то годишњи одмор да могу да планирам. Шта ако се разболим", пита се други радник. У случају болести и изостанка с посла, радници на лизинг неће добити никакву накнаду, а из синдиката напомињу да је било чак и примера да им се по повратку с боловања не продужи уговор. Све то за чак два или три пута мање плате у односу на оне који су стално запослени. "Цена рада код такве врсте ангажовања је на минималном нивоу. Ту имамо људе који раде на истим пословима у истим фирмама, али постоји битна разлика у зарадама, чиме се крше одредбе Устава Републике Србије и Закона о раду који наводи да се за исти посао мора обезбедити једнака зарада", објашњава за ДВ Зоран Ристић, саветник у Уједињених гранских синдиката "Независност".

Између два послодавца - агенције код које су званично запослени и фирме у којој заиста раде - радници на лизинг остају заглављени јер су дужни да поштују правила и једних и других. "Они би требало да одговарају компанији у којој су запослени, али се сваки раскид говора или проблем решава са матичном агенцијом. Према нашем искуству, у случају кршења радне дисциплине или радних обавеза, послодавац се обрати агенцији и онда она отпусти радника и пошаље другог. Тако су практично на белом хлебу", каже Веселиновић. Није дефинисано ни шта се дешава у случају раскида уговора између агенције и послодавца, кажу наши саговорници, али радник свакако остаје на стендбају, као и аутомобил на лизингу.

Профит преко радничких леђа

Агенције преко којих се запошљавају радници на лизинг функционишу тако што ангажују раднике, плаћају за њих порезе и доприносе, али они не раде у агенцији, већ у неким фирмама којима их агенције уз провизију изнајмљују. Радници се ангажују када је неком предузећу потребна одређена струка на одређено време, уз минималне обавеза.

Међутим, када се у Србији говори о радницима на лизинг, мисли се на људе из нерегулисане, сиве зоне тржишта рада, изнајмљене фирмама под знатно лошијим условима, на које су принуђени да пристану јер немају другог излаза, показује истраживање фондације СХАРЕ и Међународног центра "Олоф Палме". Формално, у домаћем законодавству тај вид ангажовања не постоји. "То су постале модерне омладинске задруге. Међутим, преко задруга су се некада запошљавала деца која су преко распуста брала вишње да би отишли на море. Данас је потпуно бесмислено да неко са 45 или 50 година ради шест или седам година преко задруге, па су нашли модус да то зову агенција за запошљавање, јер је то примерено европским стандардима. Јесте, али је тамо уређено законима, ти људи имају углавном иста права као они који су у сталном радном односу, много је лакше наћи посао, а на њих се односе и колективни уговори", прича Веселиновић.

Без закона који регулише ту област агенцијама је омогућено да стичу висок профит, тврде наши саговорници. Таквих агенција у овом тренутку има чак 87. "Ми имамо основане сумње да

се тај профит дели између оних који су ангажовали те људе и агенција, и ту постоје врло јасна правила. Не можете ви сад да оснујете агенцију и уђете тек тако у неку фирму и да неко запосли хиљаду радника преко вас. Не, него за то треба политичке воље, за то постоје друге основе како новац не би отишао са стране", тврди Веселиновић.

Заобилажење забране запошљавања

Тачно је да постоје злоупотребе и да нека предузећа помоћу агенција избегавају да запосле људе за стално, али то није сврха агенцијског ангажовања, одговарају послодавци. Идеја је била да се послодавцу омогући да у датом тренутку премости недостатак радника, било због повећања обима рада или одласка на боловање. "Ми послодавци немамо увек чврст, стабилан посао за који знамо да ће трајати више година. Често нам најђе неки краткорочан посао. Ако запослимо некога за стално, касније имамо обавезу или морамо да отпустимо, а овако ангажујемо одређени број људи који нам је потребан за то време, имамо само тај трошак и знамо тачно унапред колики ће тај трошак бити", каже за ДВ Станко Крстин из Уније послодаваца Војводине.

Да ли је то хумано - то јесте тема за дебату, додаје он, али напомиње да је и њима у интересу да раде у нормалним условима и запошљавају људе за стално. "И нама је циљ да створимо чврста радна места, а агенције оставимо за послове који то захтевају. Зато инсистирамо на томе да држава ослободи нас послодавце у смислу бирократије, намета, па и флексибилности запошљавања и отпуштања, иако се у погледу тога не слажемо са синдикатима", каже Крстин. На то питање се осврнуо и Савет страних инвеститора у публикацији "Бела књига за 2014. годину". Ту се наводи да непостојање регулативе и њима ствара проблеме, јер постоји ризик да изнајмљени радници у случају отказа тврде да су практично запослени код компаније где врше радне активности, иако немају никакав уговор о томе.

Овај вид ангажовања највише одговара јавним предузећима, која на тај начин избегавају забрану запошљавања која је на снази већ три године, пише у истраживању СХАРЕ и "Олоф Палме". Раднике на лизинг највише користе ЕПС, НИС, Телеком, Србијагас, Аеродром Никола Тесла и комунална предузећа, која често прекорачују законске рокове за привремено ангажовање радника. "Тако се запошљавају људи на извршним пословима, с обзиром на то да су у јавним предузећима предимензионирана административна радна места, те постоји недостатак радне снаге на извршним пословима", објашњава Зоран Ристић из "Независности".

Закон на чекању

Ангажовање радника на лизинг изостављено је из Закона о раду који је донет 2014. године, уз обећање да ће оно бити регулисано посебним законом. Тај закон је, према речима министра за рад Александра Вулина, требало да уђе у скупштинску процедуру до краја 2016. године, али јавности до сада није представљен чак ни нацрт закона.

Ђорђевић: Наменска индустрија замајац економије

Извор: Танјуг

Министар одбране Зоран Ђорђевић изјавио је данас да наменска индустрија наше земље представља замајац економије Србије, односно потенцијал у коме се свако улагање вишеструко враћа.

Министар је то рекао током састанка са директорима и представницима синдикалних организација предузећа из групације Одбрамбена индустрије Србије, саопштило је Министарство одбране.

Ђорђевић је истакао да је током обиласка предузећа Одбрамбене индустрије Србије био у прилици да се информише о њиховом пословању, али и изазовима са којима се суочавају, наглашавајући да су овакви састанци постали један вид добре праксе у циљу анализе постигнутих резултата и проблема са којима се сусрећу у раду.

- Идеја је да добит коју су предузећа из ове групације остварила уложимо у инвестиције, али да и ми, као држава покушамо да имамо што више инвестиција. Желимо да ваша предузећа имају што већу производњу и што већу добит - нагласио је министар подсећајући да је било периода када држава није пружала помоћ тим предузећима у тренуцима када су се суочавали са бројним проблемима у пословању.

Ђорђевић је затражио и да се посебно обрати пажња на безбедност радника и да је она на првом месту.

Повод сусрета била је збирна анализа пословања за 2016. годину и иницијалне поставке планова о пословању за 2017. годину, као и разговор о проблемима који имају заједнички карактер за сва предузећа из те групације.

Директори предузећа и представници синдиката Одбрамбене индустрије Србије представили су своје погледе о пословању предузећа у години за нама и плановима за 2017. годину, осврнувши се, такође, и на неке системске, али и конкретне проблеме са којима се у свом раду сусрећу.

Састанку су присуствовали и државни секретар у Министарству одбране Ненад Нерић и начелник Управе за одбрамбене технологије генерал-мајор Бојан Зрнић, саопштило је Министарство одбране.

Кркобабић: Радићемо на отварању 500 задруга у 500 села

Извор:Бета

Министар без портфеља задужен за развој и рад јавних предузећа Милан Кркобабић изјавио је данас у Кожељу код Књажевца да ће држава у наредном периоду радити на оснивању 500 задруга у 500 великих села.

Кркобабић који је задужен за регионални развој и рад јавних предузећа и председник је новоформираног Савета за координацију активности и мера за раст бруто домаћег производа рекао је да ће општине помоћи мештанима да формирају задруге, а у помоћ ће притећи и Влада Србије.

- Идеја је да то буде помоћ од 50.000 евра по једној пољопривредној или земљорадничкој задрузи - казао је Кркобабић после отварања поште у Кожељу.

Кркобабић је рекао да су у оквиру акције "Држава Србија у селима Србије" поште отворене и у књажевачким селима Бели Поток, Крента, Лепена и Јелашница.

Према његовим речима, у оквиру поменутих акција поште су отворене у 30 села на подручју општина Сврљиг, Баточина, Вршац, Бољевац, Деспотовац и Књажевац.

- Покушаћемо да раднике поште, лекаре и државне службенике доведемо у што већи број села. Млади људи ће остати у селима уколико имају посао, амбуланту, пошту, цркву, задругу - рекао је Кркобабић.

Он је рекао да је с руководством општине Књажевац договорио отварање три мини погона за производњу козјег сира.

- Помоћи ћемо да се људи у књажевачким селима упосле и да се овај крај покрене - казао је Кркобабић.

Председник општине Књажевац Милан Ђокић рекао је да ће општина такође помоћи отварање мини млекара.

- Књажевац је познат по производњи воћа, али кренућемо и у развој сточарства. У плану је подела 500 коза сточарима. Мини млекаре обезбедиле би да они имају обезбеђен пласман млека - рекао је Ђокић.

Он је казао да ће се у мини млекарима или сиранама производити стандардизовани козји сир. Отварање поште, амбуланти и испостава матичних служби у селима широм Србије, Ђокић је оценио као одличан пример како држава може да додје до житеља најудаљенијих села.

Наставку акције, којом држава конкретним потезима иде у сусрет својим грађанима, присуствовала је и Мира Петровић, в. д. директора Поште Србије.

Мештани Кожеља нагласили су да им отварање поште много значи јер су до сада због плаћања рачуна и подизања пензија морали да одлазе до 25 километра удаљеног Књажевца или села Минићева.

Са пет села у општини Књажевац, до сада је обухваћено укупно 30 села. Акција "Држава Србија у селима Србије" биће у наредном периоду настављена у још 25 села на подручју Мерошине, Бруса, Врања, Новог Пазара и Прешева.

"ЗА 20 ДАНА ДАЛИ СУ МИ 100 ЕВРА И ВРАТИЛИ МЕ КУЋИ" Све више сведочења о понижавању српских радника у Словачкој

Аутор: Ана Ђокић

Прочитао сам текст новинара који је тајно отишао да ради у Словачкој. Ја сам прошао још горе од њега. То је тамо жива дивљина и права, велика превара...

Овако за "Блиц" у једној реченици описује наизглед примамљиви пословни ангажман који га је завио у црно Александар Костадиновић (36) из Београда, један од многобројних преварених радника у Словачкој.

Александар је трбухом за крухом, преко новосадске агенције "Ларго", 3. јануара кренуо у Словачку. Обећано му је да ће након месец дана рада у "Фоксону", тајванској компанији која је специјализована за производњу делова за "ајфон" и "ајпед", потписати уговор за рад у "Самсунгу". Од тога, наравно, није било ништа.

Каже да му је мотив за одлазак у Словачку била тешка економска ситуација код куће. Једноставно, никако није могао да нађе посао, а од нечега је морао да живи. Ипак, осим обећане дестинације, Словачке, све остало била је превара.

- Услови су били очајни. Народски говорећи, израдили су нас, нису нам дали ни уговоре да потпишемо. Требало је да радимо од осам до 12 сати дневно, а за три недеље имали смо само 12 радних дана. Паузу су нам рачунали по 45 минута и то нису плаћали, иако смо је користили много краће. Сваки радни сат требало је да буде плаћен 2,2 евра, а није, добили смо укупно тек по 100 евра. Од папира, једини који смо видели је био онај на којем је писало име, како бисмо могли да уђемо у фабрику. Обећали су нам уговоре, плаћен смештај, превоз, наше је било да платимо само 1.500 динара за трошкове путног осигурања - описује видно изнервиран Костадиновић.

Једне вечери, након завршеног рада, када су радници враћени у смештај, речено им је да се враћају кући јер нема посла.

- Када смо стигли, два аутобуса су била одмах напуњена и пошла су за Београд. Дали су радницима по 2.000 динара и рекли им да их враћају јер нема посла. Нас 134 вратили су након 20 дана. Једне вечери су нам само рекли: "Једна тура се враћа вечерас, друга у понедељак, нема

више посла". Дали су нам по 100 евра, остало ће нам наводно исплатити, али не знају када, и спаковали нас у аутобус и послали кући.

С друге стране, директор агенције "Ларго" Бранислав Мерник демантовао је наводе радника рекавши да су потписали уговоре о посредовању пре него што су кренули. Костадиновић, када је то чуо, није могао да прикрије бес.

- Ја кажем да је он лажов и позивам га да објави тај уговор који сам ја наводно потписао, не мора да штити моје податке. Знам да ништа нисам потписивао, радили смо на црно, све је то превара - прича наш саговорник.

Након повратка у Београд, нашем листу су се јавили још неки од преварених радника. То је, како каже Костадиновић, уплашило послодавце, па је десетак особа из њихове групе добило да потпише уговор.

Пакао у погонима "Самсунга"

За бомбу која је одјекнула у српским и словачким медијима заслужан је новинар Драган Крсник, који је [три месеца провео у "тајној мисији"](#), радећи на траци у "Самсунговој" фабрици у Словачкој. Текст који је објавио београдски "Недељник" изазвао је жестоке реакције, а огласили су се и министри Вулин и Дачић.

Како је у тексту описао Крсник, поред израбљивања на послу, радницима је било ограничено кретање, санкционисани су по цепу за свако одступање од ригорозних правила понашања, забрањивано им је да примају посете, морали су у кревет у 22 часа. Сваки прекршај кажњаван је са по 20, 30, 50 евра, а откази због пушења у смештајним просторијама били су уобичајени.

ПОТРАЖЊА ЗА РАДНОМ СНАГОМ ИЗ СРБИЈЕ Немци врбују средњошколце за рад у старачким домовима

Аутор: Е. Б.

Потражња за медицинским радницима из Србије који би радили у Немачкој отишла је корак даље - ланци старачких домова сада деле промотивни материјал средњошколцима.

Они тако покушавају на време да обезбеде нову радну снагу, која им у Немачкој недостаје.

Како каже мр Биљана Јовановић Главоњић, помоћница директора Медицинске школе "Надежда Петровић" у Земуну, у овој школи ђацима је подељен промотивни материјал немачког ланца старачких домова "Про сениоре".

- Ђацима нуде волонтирање, стипендирање, праксу, по завршетку школе и запослење, а одлично знање немачког језика није пресудно. Дозволили смо да поделе флајере који упућују на њихов сајт тек након што смо проверили њихове лиценце и услове које нуде - истиче Главоњић.

Здравствени радници из Србије годинама представљају пожељан кадар у европским медицинским установама. Како истичу у Националној служби за запошљавање, највећи број послодаваца који траже наше држављане је из Немачке.

- У складу са споразумом о посредовању у привременом запошљавању српских радника у Немачкој, потписаним 2013. године, предвиђено је запошљавање медицинских сестара и техничара на пословима особља за здравствену негу старијих лица и болесника у болницама и другим установама таквог типа широм Немачке - кажу из НСЗ.

Потрага за медицинским радницима из Србије последњих месеци попримила је облике утркивања, где се чак и нашим лекарима који раде у Немачкој, а доведу радника са наших простора, исплаћују бонуси. Болнице и старачки домови спремни су да плате од 500 до 2.000 евра по особи доведеној на пробни рад од шест месеци, те у Немачкој постоји и неколико стотина специјализованих агенција. Како сазнајемо, ова земља планира да "увезе" чак 120.000

лекара разних специјалности, а тражња је највећа у најбогатијим и најгушће насељеним савезним државама - Баварској, Баден-Виртембергу и Северној Рајни-Вестфалији.

Подаци са бироа рада

Према подацима НСЗ, на бироу рада 2015. године била су 17.882 медицинска радника, док их је 2016. било 18.698. Највише њих, 3.334, на бироу су једну до две године, али чак 886 посао чека преко 10 година.

Стојиљковић: Уместо Робина Худа, држава као Суперхик

Извор: Н1

Уместо да буде нека врста Робина Худа ова држава је Суперхик - узима сиромашнима да би дала још нешто богатима, сматра професор ФПН и председник Уједињеног гранског синдиката "Независност" Зоран Стојиљковић.

Стојиљковић сматра да синдикати морају да играју атипичну улогу и да није на синдикату само да се бори за заштиту радних места, иако је то најважније, додајући да је јако важно да се сдруштво демократизује.

"Морамо да се усправимо, да покажемо да имамо кичму, да бранимо своје интересе, своја права, да покажемо да нисмо само маса за обликовање у време избора и заборав после тога. Мора да постоји достојанствен рад – да радите у пристојним радним и животним условима, да је ваш рад уговорен, да сте пријављени, да вам теку нека права и да је ваш рад уредно и пристојно плаћен, синдикати се боре за то", каже он.

Говорећи о радницима из Србије, [који раде у Словачкој без икаквог осигурања, уговора, у понижавајућим условима](#), Стојиљковић је рекао да то што се дешава у Европској унији је само доказ колико је тај проблем раширен.

"Јесте ме изненадило да је то тако раширено на отворен начин у земљама ЕУ, то је доказ колико је проблем раширен. Ово је тамно лице капитала које покушава да у ситуацији беде, у ситуацији да ви крајње ропски зарадите паре, а прича нам се да извољевамо и да нећемо да радимо у Србији, а наши људи копају канале у Мађарској".

Подршку СПС-а Александру Вучићу као председничком кандидату Стојиљковић сматра логичном и додаје да је то "доказ љубави према СНС".

"Док је то било романтично 2008. и 2012. то је сад позиција клијента, краткорочно СПС има корист, дугорочно је то почетак краја, ако Вучића доживљавате као свог кандидата, шта ради онда Дачић на челу СПС".

Каже да у владавини Томислава Николића има демократског помака, јер је он први председник који је напустио странку када је изабран на место председника Србије. Сматра да неће добити "надокнаду" ако не буде кандидат на изборима.

"Извучен му је тепих испод ногу, видећемо како ће се то завршити, како вешти и паметан син нокаутира оца. Мислим да ће Николић изаћи на изборе и да ће од његовог резултата зависити хоћемо ли гледати други круг"

Стојиљковић наводи да није необично што ћемо можда као кандидате на председничким изборима видети бивше лидере СРС-а - Вучића, Николића и Војислава Шешеља.

"Није то ништа необично, видели смо многе странке из некадашње ДС, избори су важни, питање је да ли ће бити парламентарних избора, избори тактички гледано су из позиције Вучића сасвим ок, трчите трку са премијером, може се капитализовати резултат". Он каже да кандидати грађанима морају да објасне шта они имају од избора са становишта демократских институција и да ли им је намењена судбина да раде за плату између 200 и 800 евра. Сматра да ће се у кампањи кандидати бавити једни другима и питањем ко ће одустати. Такође, не очекује озбиљан дуел и каже да би било изненађење ако до тога дође.

Исповест из Словачке: Рад за два евра, неки крали да преживе

Аутор текста: [Никола Радишић](#)

Држава је још без званичног одговора на питање да ли ће и како помоћи својим грађанима који илегално раде у Словачкој. Све је више оних који су спремни да говоре о својим искуствима и тешким условима којима су били изложени у покушају да зараде новац за егзистенцију радом у иностранству.

Иван Јевремовић је уз помоћ пријатеља прошлог новембра отишао у Хлоховец у Словачкој. Са тамошњом агенцијом потписао је уговор на словачком језику, који му је препричан - солидно плаћен осмочасовни рад у фабрици у којој се склапају компоненте за телевизоре, плаћен смештај и недељне аконтације. Од тога међутим није било ништа.

Осим најава из надлежних министарстава да ће испитати [случај из о коме је писао лист Недељник](#), других информација нема.

"Обећане су биле аконтације сваког петка, нису их давали што је доводило многе људе који су без новца и хране тамо да краду по супермаркетима. То се сто посто дешавало, новац који је као за сатницу уопште није тај новац јер ти све живо одбијају и на крају радиш за два евра. Мислим и то је оно са страхом да ли чеш добити то или нећеш добити", каже Јевремовић. Иван каже да су запослени под сталним мобингом, чак им и 15 минутну паузу за ручак одузимају од плате.

"Пословође вичу на тебе, помериш се са места где стојих осам сати, одмах виче на тебе. Мораш да питаш да идеш у толате, и за све мораш да питаш и све је то уз неко негодовање и буквално се дешавало да неког и врати - буквално не можеш да идеш у тоалет", објашњава Јевремовић. Иако се ради о класичној експлоатацији радника, то је ситуација која свима одговара: агенцији која шаље раднике, фабрици у којој раде, као и државама из које радници долазе и оне у које одлазе. Сви зарађују на обесправљеним радницима, кажу у Комитету правника за људска права.

"Једини утисак је да ће се то завршити на неколико насловних страна и ТВ прилога и то је то, и то је оно што заправо забрињава, и са друге стране нисам баш сигуран колико можемо да верујемо кад наши државни органи и инспекција рада кажу да у компанијама у Србији нема таквих појава иако постоје медијски наводи и сведочења радника и радница који су трпели нешто слично код компанија у Србији", каже Данило Чурчић из Јукома.

Пре свега две недеље инспекција рада извршила је низ контрола код послодаваца широм Србије, а посебно у Београду и зимским туристичким центрима, и утврдила да скоро 30 одсто радника није пријављено, нема никакав уговор о раду нити социјално осигурање. Радници „на црно“ затечени су код скоро половине контролираних послодаваца, навела је инспекција.

Нови протест власника комбија 27. фебруара

Извор:Бета

Власници комбија ће у понедељак, 27. фебруара, организовати нови протест због забране обављања превоза тим путничким возилом изменом Закона о превозу путника у друмском саобраћају.

Председник удружења "Комби превоз путника" Бранко Петрешевић рекао је за агенцију Бета да ће се окупити око 200 превозника који ће од новобеоградске Арене, Бранковим мостом, преко Славије проћи поред зграде Владе Србије.

"Са представницима државе смо само једном разговарали и то углавном са чиновницима. Држава нам предлаже да продамо комбије и купимо мини аутобусе али коме да их продамо", рекао је Петрешевић и додао да су комби возила са 8+1 седиште категорисана као путничка, али да до сада није било сметње да се њима обавља јавни превоз.

Он је казао да су до 2012. године власници комби возила који су њиме обављали превоз путника могли да добију решење за обављање јавног превоза путника.

"Министарство финансија и данас прима наше фактуре о превозу путника комби возилом, а и сами користе та возила за превоз", рекао је Петрешевић.

Изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају који је ступио на снагу 13. фебруара ове године комби возилима се више не могу превозити путници, већ се може користити искључиво као путничко возило са сопствене потребе.

Нови закон предвиђа оштрије новчане казне, као и одузимање возила.

Ти прописи су, по тумачењу Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре донети како би се обезбедила сигурност путника.

Процењује се да у Србији има регистрованих од 500 до 700 комби возила са највише девет седишта.